

Maailman meret ovat takana päin ja olemme siirtyneet kotivesille.

Euroopan pohjoisrannikolla pääsimme toden teolla tutustumaan marinoihin, jotka ahdettiin täpötäyteen veneitä. Matkatessamme Hollannissa pitkin kanavia jouduimme toteamaan, ettei tällainen Erican kaltainen pitkäkölinen painava vene ole lainkaan sopiva siihen puuhaan.

Hämmästelimme sitä valtavaa venemäärää, joka purjehti Hollannin pienissä vesistöissä. Ruuhka oli valtava! Olimme helpottuneita päästyämme taas väljemmille vesille.

Bornholm ja Ruotsin saaristo tuntuivat yhtä hienoilta kuin aina ennenkin. Ruotsiin saapumisen jälkeen purjehduksen kanssa on ollut vähän niin ja näin. Tuulet ovat olleet enimmäkseen erittäin keveitä, joten olemme joutuneet käyttämään moottoria harmittavan paljon.

Vaikka haikeus matkan päättymisestä alkaa jo tuntua mielissämme, olemme nauttineet täysin siemauksin Suomen luonnosta ja kauneudesta, saunasta nyt puhumattakaan. Ja ruisleivästä!

Jäljellä on enää viimeiset nelisenkymmentä mailia täältä Särkilahdesta kotisatamaan, ja sitten tämä reissu on ohi. Aika on kulunut uskomattoman nopeasti ja koko matka on ollut todella hieno kokemus. Ehkäpä joskus uudelleen...

Matkapäiväkirja kertoo näin:

26.7. Boulogne sur Mer. Kaupungin ainoassa nettipaikassa oli jonoa, joten ostimme tiketin ja kävimme tekemässä ruokaostokset ja veimme ne Ericaan. Uudella reissulla saimme matkapäiväkirjan lähetettyä ja sen jälkeen läksimme kävelemään muurien ympäröimään vanhaan kaupunkiin. Markkinameiningistä ei ollut merkkiäkään, vaan siellä ihan oikeasti elettiin ja asuttiin. (Paluumatkalla näimme myynti-ilmoituksen keittiön, olohuoneen, 3 makuuhuoneen, 2 WC:n ja kylpyhuoneen talosta, 180 000 €.) Kävimme tutustumassa myös suureen, joskin vähän rapistuneeseen kirkkoon.

Olemme ihmetelleet viime aikoina pohjoismaalaisten täydellistä katoamista. Emme ole pitkiin aikoihin nähneet ainoatakaan Skandinaviasta olevaa venettä. Sen sijaan hollantilaisia ja belgialaisia on ollut erittäin paljon liikkeellä.

Illalla satama oli taas täpötäynnä. Päivä oli ollut erittäin helteinen ja illalla ukkosti reippaasti.

27.7. Hurja herätys noin puoli kuudelta: Ulkoa kuului kovaa huutoa ja mekastusta ja sitten kolahti! Viereinen vene oli ollut lähdössä ulos ja kova virta oli napannut sen mukaansa ja painanut sen ensin päin muita veneitä ja sitten osui Ericaan. Perätaso otti kolauksen vastaan eikä meille tullut vahinkoja. Ihmettelimme kovasti, miten joku uskalsi lähteä irrottamaan venettään niin silminnähden kovassa virrassa.

Menimme uudestaan nukkumaan ja kohta taas huutoa ja kolahdus! Suurehko purjevene oli käynyt tömäyttämässä perätasoomme ja oli nyt perä kahden veneen väliin painautuneena. Melkoisen mekkalan jälkeen se saatiin irrotettua ja ulos marinasta. Myöhemmin veneen kippari palasi laiturille selvittämään aiheuttamia vahinkoja. Kiitos perätasomme, meille ei käynyt tässäkään rytäkässä kuinkaan!

Lähtö klo 9 harmaassa säässä. 60 mailin matka Nieuwpoortiin (Belgia) kesti 10 tuntia, enimmäkseen koneella myötävirrassa. Matkan aikana vähän ukkostikin.

Marinassa löytyi tietokoneelta yli vuoden takaiset Erican tiedot. Koskaan, missään, sellaista ei ole ennen tapahtunut! Tankkasimme ilmoittautumislaiturissa. Satama oli pullollaan veneitä ja meille osoitettiin paikka laiturin päästä kolmantena veneenä rivissä. Kiinnityimme saksalaisen Najadin viereen, oikein ystävälliset isä ja poika reissussa. Ruokailu, nukkumaan.

28.7. Heräsimme aamulla hyvissä ajoin ja kävimme pikku kävelyllä katselemassa satamaa.

Aurinkoisessa ja lämpimässä säässä matkasimme moottoripurjehtien, genaakkerilla ja tavallisin purjeviritelmin Vlissingeniin (Hollanti). Sulutusta jouduimme vähän aikaa odottamaan – ja eräs hollantilaisvene etuili ja vähältä piti, ettemme jääneet pois sulutuksesta. Ennen Middelburgia oli viisi siltaa ja niidenkin avaamista jouduimme odottelemaan. Neljän mailin matkaan kului aikaa

parisen tuntia, Totesimme, että kanavamatkailu kasvattaa kärsivällisyyttä. Satamassa oli paalupaikat, mutta täyttä. Kiinnityimme siis englantilaisen moottoriveneen kylkeen.

29.7. Kävimme aamulla ensi töiksemme venetarvikekaupassa ostamassa kanavaoppaan. Ruokakauppaa etsiskellessämme ihastelimme kaupunkia. Ihastuttava! Kauniita ja hyvin hoidettuja taloja, kävelykatuja, kirkkoja. Kirkonkellot soittelivat pitkät värssyt jotain sävelmää – virsi varmaankin. Eräällä aukiolla oli vieressä olevan kirkon pienoismalli ja sen molemmin puolin kaksi metallista tuolia. Kytissä kehoitettiin istumaan tuolille ja kurkistamaan pienoismallin alla olevasta rei’ästä, jotta näkyisi... en ymmärtänyt mitä, kielitaito ei riittänyt. Istuimme kuitenkin ja kurkimme rei’ästä. Mitään ei näkynyt, mutta tuolille istuessa jaloille ruiskusi vettä!

Hyvä ruokakauppa. Lounaan jälkeen klo 13.30 lähtö. Matkalla kaksi sulkua, toinen ylös ja toinen alas, ei isoja korkeuseroja. Vee-se Meerillä vilisi purjeveneitä, pieniä ja suuria. Innokkaasti täällä näköjään purjehditaan lähes olemattomassakin tulessa. Me moottoroimme ja saimme olla koko ajan väistelemässä purjehtivia aluksia.

Oostersheldellä aloimme mekin purjehtia mukavassa tulessa. Yöpymispaikka löytyi Bruinissesta Grevelingsluisin odotuslaiturista.

30.7. Kävimme aamukävelyllä aavemaisen hiljaisessa Bruinissen kylässä. Kadut olivat autiot – näimme kaksi kissaa, yhden miehen ja yhden naisen koiran kanssa. Eräässä kaupassa myytiin erilaisia olutlaseja. Näyteikkunassa niitä oli kymmenittäin ja joukossa oli myös yksi Lapin Kultalasi.

Sulun vieressä olevassa kalasatamassa oli useita kymmeniä erittäin hyväkuntoisia kalastusaluksia. Lieneekö koko Suomessa yhtä monta kalastuslaivaa?

Saimme purjehtia ison osan matkasta Dordrechtin. Suluissa tuli ja meni kymmeniä veneitä, voisi puhua jo ruuhkista.

Dordrechtin sillan edessä kiinnityimme reunaan odottelemaan sillan avausta. Heti viereemme tuli poliisivene ystävällisesti kertomaan, että ohiajavienvien alusten aallot käyvät ikävästi tähän

paikkaan ja neuvoivat paremman odotuspaikan. Emme kuitenkaan viitsineet siirtyä, koska sillan avaukseen oli enää vähän aikaa.

Marina oli hurmaavan pikku kanavan varrella sillan (ja toisenkin) takana. Kiinnityssysteemit aisapaikoille olivat aika eksoottiset.

Kauniin näköinen kaupunki, vanhoja taloja ja kapeita katuja.

31.7. Päätimme jäädä Dordrechtin vielä toiseksi yöksi. Valmistauduimme (=järjestelimme paikkoja ja raivasimme tilaa takahytettiin) Jukan tuloon. Jouduimme vaihtamaan laituripaikkaa.

Jukka tuli puoliltapäivin junalla. Olimme suunnitelleet menevämmehäntä vastaan osan matkaa jollalla pitkin kanavia, mutta näytti siltä, ettei kukaan ollut liikkunut erällä niistä pitkään aikaan, joten luovuimme siitä ajatuksesta. Matka oli sujunut hyvin ja tuliaisiksi saimme kalakukkoa, ruisleipää, sinappia ja salmiakkia. Ruokakauppa, lounas (kalakukko maistui!), lepäilyä.

Kiertelimme katselemassa kaupunkia ja ihailimme vanhoja, jopa 1600-luvun alussa rakennettuja taloja. Monissa rakennuksissa oli erittäin koristeelliset julkisivut.

Kanavien varrella oli hienoja perinnealuksia ja yksi todella kaunis höyryvoimalla liikkuva hinaaja.

1.8. Tihkusateinen aamu. Moottorointia sateessa – ei enää tihkua! – 19 mailia Goudaan. Maisemat olivat enimmäkseen ankeahkoa teollisuusaluetta, peltoa tai pusikkoa.

Menimme kapean joen (kanavan?) varressa olevaan marinaan. Ystävällinen papparainen (ei sanaakaan englantia) opasti portin käytön ja näytti suihkutilat.

Iltapäivällä sade onneksi lakkasi ja kävimme kävelyllä kaupungilla. Taas kerran paljon kauniita taloja. Luonnon kauneudesta täällä ei juuri voi puhua, mutta rakennuksissa riittää ihasteltavaa.

Illalla taas ukkosta.

2.8. Sateinen aamu. Goudan vieressä on rautatiesilta, joka avataan vain pari kertaa vuorokaudessa, ja odottelimme hyvän aikaa sen avaamista. Reitti kulki enimmäkseen asutuksen halki. Talot olivat aivan kanavan reunassa, usein vain pieni pihatilkku välissä. Vesisade harmitti, sillä tällä pätkällä olisi ollut paljon mukavaa katseltavaa ja kuvattavaa.

Eräällä sululla tuli vastaan suomalainen Liisa- niminen purjevene. Valitettavasti emme ehtineet muuta kuin huutaa nopeat tervehdykset.

Teimme matkaa kahdeksan veneen saattueena. Klo 15.30 Schpolin lentokentän luona jumituimme kahden sillan väliin. Edessä oleva silta avattaisiin vasta klo 20! Kiinnityspaikat eivät olleet kehuttavat pienveneitä ajatellen. Kuluttelimme aikaa syömällä myöhäisen lounaan ja ottamalla päivätorkut (joiden aikana ei satanut). Vän matka oli ollut aika vaivalloinen, sillä siltoja oli paljon. Monien edessä ei ollut

minkäänlaisia odotuspaikkoja, joihin olisi voinut kiinnittyä – ja välillä jouduimme odottelemaan pitkänkin aikaa sillan avautumista. Kanava oli kapea, veneitä paljon ja tuuli (5 – 15 m/s) takaa ja myötävirta saivat Erican vikuroimaan. Kippari totesi manailleen, että pitkäköliset veneet eivät ole omiaan kanavamatkailuun.

Amsterdamin halki kulkevaan saattueeseen kokoontui 17 venettä. Meitä oli monta rinnakkain kiinnittyneenä odotuslaituriin. Kävimme sululla maksamassa 9,90 euron maksun (jota suurin osa veneistä ei luultavasti maksanut lainkaan).

Lähtö oli klo 24. Olimme tyytyväisiä siitä, että koko päivän jatkuneet sade ja tuuli olivat lakanneet. Sulussa meitä kehoitettiin pysymään tiiviisti peräkkäin matkan jouduttamiseksi. Siitä huolimatta jouduimme odottelemaan välillä pitkäänkin sillan avautumista. Kippari noitui kanavamatkailun alimpaan hornaan.

Matka halki hiljaisen öisen Amsterdamin kesti 2,5 tuntia. Siltoja matkalla meille avattiin 14 ja alussa oli se yksi sulku. Viimeisen sillan jälkeen oli aikamoinen säpinä, kun vastakkaiseen suuntaan lähtevä saattue rynnisti meitä vastaan ensimmäiselle sillanalitukselleen.

Kiinnittyessämme kanavan reunaan viereisen puun oksat hipoivat mesaanimastoa ja ison saalinkeja. Matkan rastitusten jälkeen uni maistui!

3.8. Aamulla suuntasimme kohti Sixhavenin marinaa. Sen suulla odotellessamme huomasimme, että edessämme oli suomalaisvene! Huutelimme toisillemme sen verran, että selvisi CuRosan olevan matkalla Karibialle. Sovimme juttelevamme lisää myöhemmin.

Kiinnityspaikka peräpaaluihin löytyi heti. Vettäkin taas ripsautteli. Lounas, kauppareissu, vesisadetta edelleen. Satama oli mielestämme ollut täysi jo tullessamme, mutta päivän mittaan se ahdettiin täpötäyteen. Kaikki laiturien välitkin olivat täynnä veneitä.

Lauttalaiturin oli aika lähellä ja lauttoja Amsterdamiin rautatieaseman luokse kulki alle 10 minuutin välein. Sateen tauottua läksimme tutustumaan kaupunkiin. Emme olleet ehtineet kävellä pitkällekään, kun ensimmäinen kokaiininmyyjä oli jo kimpussamme. Kiertelimme muutaman tunnin pitkin vilkkaita katuja ja kanavien varsia.

Heti satamaan palattuamme alkoi taas sataa kaatamalla!

4.8. Aamulla satamakapteeni kävi sanomassa meille, että noin klo 11 meidän pitäisi siirtyä toiselle paikalle. Kymmenen maissa sataman tyhjeneminen alkoi ja melkoista touhua se olikin.

Veneitä pujoteltiin toisten veneiden välistä ja takaa sinne sun tänne. Ensin piti raivata väylä ulos ja sitten veneitä vapautuville paikoille.

Aloimme jo vähän hermostua, kun 11.30 meille ei vielä kukaan tullut osoittamaan uutta paikkaa, mutta vihdoinkin saimme uuden pilttuun ja pääsimme lähtemään kaupungille.

Aioimme mennä Anne Frankin museoon, mutta nähtyämme kadulla kiemurtelevan, satoja metrejä pitkän jonon tulimme toisiin ajatuksiin. Kävelimme siis vain pitkin katuja ja kanavan varsia ihaillen toinen toistaan komeampia rakennuksia.

Veneelle palattuamme kauppareissu, ruokailu ja nukkumaan.

Täällä Hollannissa olemme ihmetelleet sitä, että monissa ruokakaupoissa Visa-kortti ei kelpaa. Ilmeisesti hollantilainen luottokortti kävisi, mutta ulkomaalaiset kortit eivät.

5.8. Ensimmäinen aurinkoinen aamu koko sinä aikana, kun Jukka on ollut mukana! Kävimme merimuseossa, jossa oli vanhoja hienoja laivojen pienoismalleja ja tauluja uskomattomat määrät. Tutustuimme myös 1980-luvulla vanhaan malliin rakennettuun purjelaivaan. Museoreissun jälkeen kävelimme taas kaupungilla.

CaRosan porukka kävi meillä rupattelemassa ja kyselemässä matkavinkkejä.

6.8. Aurinkoinen aamu. Purimme optimistisesti pappakuomun ja siirryimme biminiin. Joka aamu sataman ”purkamisen” oli alkanut noin klo 10 ja niin kävi tänäkin aamuna. Suma purkautui yllättävän nopeasti ja klo 10.30 olimme jo matkalla kohti Hoornia. Lähtiessä koimme jännittäviä hetkiä, kun Erica ei lähtenyt liikkeelle paalujen välistä. Kari jo pelkäsi kytkimessä olevan vikaa, mutta olimmekin vain kiinni pohjamudassa ja pienellä tönimisellä Erica suostui lähtemään liikkeelle.

Sulutus sujui helposti täpötäydessä sulussa toisen veneen kyljessä. Aurinkoinen ja lämmin 23 mailin moottorointi purjeveneitä vilisevällä Markermeerillä Hoorniin.

Yli 800 veneen marinassa oli hyvin tilaa ja ”paalupaikka” löytyi vaivattomasti.

Kävimme kävelyllä kaupungilla. Lähempänä kaupungin keskustaa oli mahdollisuus kiinnittyä kyljittäin kanavan reunaan ja siellä oli veneitä jo useita rinnakkain. Perinnealuksia oli valtavasti. Kaupunki oli kaunis ja miellyttävä ja tuntui mukavan rauhalliselta Amsterdamin hirmuisen vilskeen jälkeen.

Illalla Kari hioi ruffin.

Seurasimme pitkät ajat suurien (tuhansia yksilöitä) lintuparvien lentelyä. Ne lennähtivät sankkana joukkona jostain, asettuivat mustaksi matoksi muutaman korkean rakennuksen katolle ja yht’äkkiä lensivät taas tiehensä. Pian ne taas palasivat ja asettuivat puihin, joiden oksat taipuivat lintujen painosta. Puihin asetuttuaan linnut pitivät kovaa sirkutusta ja niiden sieltä lähtiessä kuului kova kohahdus. Olisi mukava tietää, mitä lintuja ne oikein olivat. Ihmeellistä katseltavaa se joka tapauksessa oli.

7.8. Aamukävelyllä hiljaisessa kaupungissa. Maanantaista huolimatta väkeä oli liikkeellä todella vähän ja monet pikkuliikkeet olivat kiinni maanantaisin. Pilvistä. Naapuriveneilijä kertoi, että luvassa on epävakaista säätä seuraavaksi 2 – 3 päiväksi. Hylkäsimme siis biminin ja virittelimme taas pappakuomun paikalleen.

Jukka läksi junalla Amsterdamiin ja sieltä kone lähtisi illalla Suomeen. Me läksimme leppoisassa myötätuulussa moottoroimaan. Matkan aikana Kari viimeisteli ruffin hiontaa.

Enkhuizenin (kauniin näköinen paikka, valtava marina) jälkeen alkoi tuulla. Koimme erittäin epämiellyttävän matkan Kornwerderzandin sulun odotuspaikalle. Vesi roiskui terävässä ja ärhäkässä aallokossa. Erica sukelteli aaltoihin ja nopeus tippui välillä jopa alle kahden solmun – ja kaiken kukkuraksi satoi vettäkin! Tuulta oli alussa 5 m/s, loppumatalla jopa 17 m/s.

Olimme erittäin tyytyväisiä päästyämme sululle. Yritimme kiinnittyä erään Bavarian kylkeen, mutta veneen kippari, vanhempi pappa käytännöllisesti katsoen ajoi meidät pois. Ystävällisen perinnepaatin omistajan avustamina kiinnityimme sitten nosturin alle.

8.8. Aamulla tuuli edelleen kovasti ja ajattelimme pitää tuulipäivän. Käveltyämme sululle ja katseltuamme ympärillemme totesimme kuitenkin puoliltapäivin, että jatkaisimme ainakin 8 mailin päähän Harlingeniin asti.

Tuuli oli kuitenkin niin maltillinen, että jatkoimme Vlielandin saarelle. Sää oli pilvinen, välillä pikku sadekuuroja. Waddenzeen vesi näytti kuravedeltä ja väylällä oli välillä kölin alla vettä vain 2,3 metriä.

Vlielandin satama näytti aika täydeltä ja ahtaalta ja niinpä tiedustelin VHF:llä meille paikkaa. Meille kerrottiin, että 5. ja 6. laitureiden välissä on hyvin tilaa, voimme valita itse paikan. – No, olihan siellä muutaman veneen leveyden verran tilaa ja kiinnitimme Erican viidenneksi rivissä.

Satamakonttorin vieressä oli myymäläauto, jonka vihannesvalikoima ilahdutti monipuolisuudellaan ja tuoreudellaan.

Satamassa oli paljon kauniita perinnealuksia. Lapset pyydystivät laitureilta pyykkipoikiin kiinnitetyillä syöteillä rapuja. Saalista näytti tulevan runsaasti ja riemu oli suuri!

Saari näytti mukavalta hiekkarantoinen ja ilmeisesti hollantilaiset pitävät sitä lomaviettäpaikkanaan. Kävelimme rantatietä pitkin kylälle. Pitkän puistokadun varressa oli ravintoloita ja pikku myymälöitä. Mukavan näköistä.

Naapuri ilmoitti aikovansa lähteä aamulla seitsemän maissa, joten päätimme tehdä samoin.

9.8. Aamulla ujutimme Erican naapuriveneiden kylkiä pitkin väljemmille vesille ja lähtö ahtaasta satamasta sujui ongelmitta.

Tuuli oli alussa vaihtelevaa ja yritimme moneen otteeseen purjehtimista. Jonkin matkan päässä Vlielandin saaresta yläpuolellamme ja ympärillämme pörräsi pitkään helikopteri. Jotain sieltä meille viittoiltiin, mutta emme ymmärtäneet, mistä oli kysymys. VHF:llä meihin ei otettu yhteyttä. Sama helikopteri kävi myös edellämme menevien kahden muun purjeveneen luona kiertelemässä. Mistä lienee ollut kysymys?

Pääsimme purjehtimaan klo 15. Küstenwache tuli viereemme heti, kun tulimme Saksan vesille Borkumin edessä. Se pyöri ympärillämme ja viimein sieltä huudettiin meille megafonilla, että laittaisimme VHF kanavan 16 auki. VHF:mme oli ollut auki koko matkan ja alussa sieltä kuului kovasti pölinää, mutta viime tunnit se oli ollut hiljainen. Se oli siis mennyt rikki, kesken kaiken ja mahdollisimman sopimattomaan aikaan. Aluksesta laskettiin pikkuvene vesille ja neljä miestä ajoi viereemme. Meille sanottiin, että olimme liian lähellä reittijakoväylää – etäisyyttä pitäisi olla vähintään kaksi mailia. Lupasimme siirtyä loitommas. Lisäksi meille tehtiin tietysti normaalit kysymykset kotisatamasta, mistä tulossa, minne menossa, montako henkeä aluksessa jne. Eivät kuitenkaan tulleet Ericaan tutkimaan passejamme, vaikka olimme jo varautuneet siihen, laittaneet lepuuttajat kylkiin ja kaivelleet kaikki asiapaperit esille.

Tarkkaa porukkaa nämä saksalaiset, CuRosa oli saanut kovat sakot reittijakoalueella seikkailemisesta, jolla me nyt sentään tiedettiin olla poissa!

Mukavaa matkantekoa sivumyötäisessä tuulussa ja myötävirrassa.

10.8. Yöllä koimme erikoisia hetkiä purjehtiessamme täysikuun valossa vesisateessa.

Saimme nauttia lähes koko matkan Brunsbütteliin myötävirrasta ja –tuulesta. Pari kertaa jouduimme käynnistämään moottorin pieneksi aikaa tuulen hiipuessa liian kevyeksi.

Küstenwache kävi muutamaan kertaan tarkastelemassa Erica, mutta nyt heillä ei ollut meille enää asiaa. Kari näki trombin kohoavan meren pinnasta pilviin.

Brunsbüttelin sululla odottelimme sulkuun pääsyä englantilaisveneen kanssa. Vihreän ja valkoisen valon palaessa menimme molemmat sulun edustalle kärkekymään ja kovaäänisestä karjuttiin meille jotain saksaksi. Toisella kerralla sain sen verran selvää, että meitä käskettiin siirtymään kauemmaksi. Sulkuun päästyämme pari miestä tuli luoksemme – luulimme, että sulutusmaksua perimään. Eikä mitä! Saimme 10 euron ”sakot” signaalivalojen vastaisesta ajamisesta. Saman kohtalon koki englantilaisvenekin.

Matkaa kertyi 170 mailia ja se kesti 32 tuntia. Marinassa oli sopivasti tilaa ja pääsimme kyljittäin laituriin kiinni.

Rantaan oli tullut uusi supermarket, jossa kävimme ruokaostoksilla. Ruokailu, suihkut, kävely kaupungilla ja nukkumaan.

11.8. Aamulla siirryimme kylkikiinnityksestä juuri vapautuneeseen peräpoijuun, jotta pääsisimme sähköjohdon päähän. Kari sai VHF:n kuntoon – antenni oli löystynyt. Kesken ruffin lakkauksen alkoi tietysti taas sataa ripsutella. Lakatuksi se kuitenkin tuli päivän mittaan. Ostoksia, Itämeren karttojen ja pilottikirjojen kaivelua Erican uumenista, siivousta, kävelyä kaupungilla.

Illalla kävimme ulkona syömässä pitkästä aikaa. Nautimme China-Hoa-Mai –ravintolassa valtavan, herkullisen ja edullisen kahden hengen erikoisannoksen ja melkein kierimme takaisin Ericaan.

12.8. Lähtö klo 7 harmaassa säässä. Kielin kanava oli yhtä tylsä kuin aina ennenkin. Koimme jännittäviä hetkiä, kun seurasimme erään koiran seikkailuja kanavassa. Nuori nainen oli ulkoiluttamassa sitä, kun se ykskaks läksi uimaan lintuparven perässä. Linnut menivät sen edellä karkuun ja koira ui huomaamattaan kanavan toiselle puolelle asti. Siellä se ilmeisesti havaitsi olevansa väärällä puolella ja kääntyi takaisin. Onneksi juuri silloin ei ollut suuria aluksia liikkeellä ja koira jaksoi uida koko matkan. Saatoimme vain kuvitella, miten huolissaan koiran ulkoiluttaja oli!

Juuri ennen sulutusta alkoi – tietysti – sataa. Sadetta riitti siihen saakka, kun kiinnityimme valtavan suuren Schilkseen marinan laituriin. Koska takana oli kymmenen tunnin matka, emme jaksaneet kierrellä laitureilla katselemassa veneitä (noin 900 venepaikan marina), vaan kävimme vain maksamassa satamamaksun, söimme ja kävimme nukkumaan.

13.8. Noin 40 mailin matka Burgtiefin satamaan Fehmarille taittui enimmäkseen purjein suunnaltaan ja voimakkuudeltaan ailahtelevassa tuulessa. Alussa aurinko paistoi ja lämmitti mukavasti. Pian olimme kuitenkin lähes kokonaan mustien pilvimassojen saartamina. Ukkonen jyristeli milloin etelässä, milloin pohjoisessa. Vettä alkoi sataa satamaa lähestyttäessä.

Sataman vesi oli aika leväistä. Venetarvikekauppa oli vielä auki, joten saimme hankituksi uudet kiinnitysköydet, venehaan mutkille vääntyneen tilalle ja minulle uuden sadetakin – entinen ei pitänyt vettä enää lainkaan.

Herkuteltuamme täytetyillä kesäkurpitsoidella teimme laiturikävelyn vesisateessa. Näimme elämämme ensimmäisen mustan joutsenen uiskentelevan veneiden seassa.

Illalla laitoimme lämmityslaitteen päälle, koska ilma Ericassa tuntui kovin kolealta ja kostealta.

14.8. Koko yön satoi ja sade jatkui aamullakin. Tuuli vaihteli 5 – 12 m/s. Olimme ajatelleet lähteä kohti Bornholmia, mutta päädyimme pitämään tuulipäivän.

Ruokaostosreissu hotellialueella vesisateessa. Lounas, päivätorkut. Jännäsimme muutaman veneen laituriin pääsyä 10 – 16 m/s tuulessa. Kari rahtasi Ericaan polttoainetta kanistereilla, koska emme viitsineet kovassa tuulessa alkaa siirtelemään venettä. Pyykkikin tuli pestyä.

Iltaikävelyn onnistuimme ajoittamaan sateettomaan hetkeen. Kävimme rannalla haistelemassa tuulta, joka oli niin voimakas, että kävellessä sitä vasten saattoi suunnilleen nojata. Jäniksiä oli viheralueilla liikkeellä valtavasti. Ihmettelimme niiden paljoutta – aikaisemmilla kerroilla täällä ollessamme emme ole nähneet ainoatakaan.

15.8. Lähtö aamulla klo 9. Aluksi tuuli oli 7 – 9 m/s, mutta heti saaren suojasta päästyämme se kiihtyi – ja kiihtyi. Purjehdimme pelkällä genoalla ja sitä pienemmäksi rullattaessa yli 20 m/s puuskassa sen reuna repesi. Vaihdoimme kutteriin. Aallokko oli todella korkeata, onneksi tuuli oli myötäinen. Hiukan epämurkavaa menoa kuitenkin.

16.8. Huokasimme helpotuksesta kiinnityttyämme Allingen rantamuriin. Matkalla tuuli oli ollut erittäin kovaa, pitkät ajat jopa yli 20 m/s. Onneksi tuuliperäsin kesti ja toimi moitteettomasti. Totesimme kuitenkin, että jos tuuliennuste lupaa ”Böen”, me täst’edes pysymme rannassa.

Satamatoimistossa oli uusi automaatti, jolla satamamaksun pystyi maksamaan Visa-kortilla. Samasta laitteesta sai myös sääennusteet.

Ostimme lounaan Havne-grillistä, jonka edessä Erica oli. Musta labradorinnoutaja Charlie vainusi Karin grillatun kanan ja tuli muurille kurkistelemaan ja kerjäämään. Tokihan sille makupaloja löytyi!

Purjemaakari Tejnistä tuli hakemaan genoan korjattavaksi.

Päivä oli aurinkoinen ja lämmin. Kävimme kävelyllä ihastelemassa Allingen kauniita rakennuksia.

17.8. Aamukävely Sandvigissä. Ihania vanhoja taloja ja komeita hotelleja.

Iltapäivällä satama alkoi tyhjäntyä ja sinne jäi lisäksemme vain yksi vene. Purjemaakari toi genoan korjattuna takaisin. Kari lakkasi ruffin.

Kävimme kirjastossa netissä, joka oli ilmainen. Uusi kävelyretki Sandvigissä kameran kanssa. Paluumatkalla istuskelimme penkillä seurailemassa, kun kaksi moottoripyöräpoliisia piti ratsiaa.

Teimme viini- ja oluthankintoja Ruotsin tarjontaa ja hintatasoa ajatellen.

Illalla söimme herkullisen uudet perunat & silli –aterian. Jälkiruoaksi kävimme läheisessä ravintolassa kuuntelemissa blues-laulajan esitystä.

18.8. Kosteaa yö, aamulla taas aurinkoista. Norjalainen pappa kävi meitä jututtamassa ja kertoi rakennuttamastaan viikinkiveneestä ja tulevasta purjehdussuunnitelmistaan.

Lähtö klo 8 lähes vastatuuleen kohti Utklippania. 30 mailia purjehdimme tiukkaa luovaa väärään suuntaan, sitten käynnistimme moottorin. Loppumatkalla tuulta oli 8 – 9 m/s ja aalto ikävän lyhyttä ja terävää.

Utklippanilla oli yllätykseksemme yhdeksän venettä (2 ruotsalaista, 2 tanskalaista ja 6 saksalaista). Tämä oli matkan aikana ensimmäinen vierassatama, jossa nostettiin Suomen lippu salkoon saapuessamme!

Grillasimme herkkuja: foliovuokaperunat ja grillipihvit. Nam!

19.8. Teimme aamukävelyn pohjoisen saaren ympäri. Viimeksi täällä ollessamme ei kalliolla ollut asiaa, kun lokit vahtivat pesiään. Nyt kiipeilimme kalliolla, ihailimme maisemia ja maistelimme kypsymässä olevia karhunvatukoita.

Kävimme myös eteläisellä saarella kysymässä, josko saisimme ostaa sieltä SXX:n kerholipun. Valitettavasti ne olivat loppuneet.

Pilssiin oli viime aikoina ilmestynyt tavallista enemmän vettä ja Karin asiaa tutkiessa kävi ilmi, että pakoputken hitsausaumaan oli tullut halkeama ja vuoti vähän. Kari rakenteli siihen tilapäispaikan.

Vesisateessa moottoroimme Kalmarin salmea pohjoiseen ja pysähdyimme Kristianopelin kylän marinaan. Satamakapteeni oli melkoinen veijari: hän sanoi, että jos Spiffiä (koira kytkettynä satamakonttorin eteen) halusi silittää, häntä pitäisi silittää myös. Silitin siis molempien päätä.

Kylä oli pienen pieni ja matalat puutalot ja niiden puutarhat kahden tien varressa olivat somia ja hyvin hoidettuja. Kirkossa oli pöydällä kansio, jossa mainostettiin paikallisia yrityksiä.

20.8. Kävimme aamulla suihkussa (erittäin siistit).

Aamusumu oli erittäin sankka ja lähtiessämme saimme pienen pohjakosketuksenkin ajaessamme epähuomiossa vihreän viitan väärältä puolelta.

Sumu haihtui aikanaan. Moottoroimme koko pitkän päivän muutaman metrin tuulessa. Matkalla hinasimme pientä moottoripurttia, jonka koneen jäähdytysjärjestelmä oli hajonnut ja alle metrin tuulessa matka kotisatamaan ei edennyt lainkaan.

Ajattelimme yöpyä Runnössä, mutta tarkan kartan puuttuessa emme uskaltaneet ahtaalta näyttävään lahteen vaan jatkoimme vielä matkaa tuttuun Solberganäsetin luonnonsatamaan. Paikka oli yhtä hurmaavan kaunis kuin aina ennenkin – ja mikä havumetsän tuoksu!

Verkkoon tuli heti yksi suuri ahven. Se päästettiin kuitenkin pois, kun sille ei alkanut ilmaantua kavereita.

Illalla satoi vettä ja ukkonen jyristeli.

21.8. Aamulla verkossa oli kolme ahventa.

Saariston suojasta avomerelle päin moottoroidessamme näimme merikotkan kallion päällä päivystelemässä.

Osan matkaa pääsimme purjein vaihtelevassa tuulessa, loppumatkan taas ajoimme koneella.

Ankkuri laskettiin Västervikin luona olevaan Spårön luonnonsatamaan, jossa oli entuudestaan yksi saksalaispurjevene. Iltapäivällä saimme niskaamme muutaman sadekuuron. Illalla metsäkauris kävi rannalla meitä ilahduttamassa.

22.8. Tyyni ja rauhallinen yö. Aamulla ihmettelimme, kun tuulimittari ei toiminut. Kari kiikaroi mastoon ja näki, että tuulimittari oli kiedottu hämähäkinseittiin! Juuri kun Kari oli saanut itsensä varustetuksi mastoon kiipeämistä varten, tuuli heräsi sen verran, että seitit saivat kyytiä ja mittari alkoi taas toimia.

Pienessä vastatuulella ajoimme koneella saariston halki 47 mailin matkan Arkösundin lähellä olevaan Styrösön luonnonsatamaan. Väylältä siihen oli matkaa linnuntietä vain 0,7 mailia, mutta jouduimme kiertämään ja matkaan kului aikaa yli puoli tuntia.

Kaunis paikka. Tällä kertaa meille pitivät seuraa rannalla määkivät kaksi valkoista ja yksi musta lammas. Verkkoon saatiin taas mukava ahvensaalis ja virvelillä tuli kaksi haukea, jotka päästettiin kuitenkin vapauteen.

Illalla saimme lisää eläinystäviä, kun itikat syöksyivät turhan runsaslukuisina Ericaan.

23.8. Ajoimme tunnin verran koneella Arkösundiin, jossa tankkasimme ja kävimme ruokakaupassa. Kaupassa oli erittäin hyvät valikoimat sekä lihaa että tuoreita vihanneksia. Koska kylässä ei ollut seteliautomaattia, ”teimme” kaupassa vähän Ruotsin kruunuja niiden vaivaisten 60 kruunun (~ 6 €) lisäksi, jotka meillä oli jäljellä tulomatkasta.

Saimme purjeet ylös saaristosta ulos päästyämme. Parin tunnin kuluttua tuuli kääntyi täysin myötäiseksi ja virittelimme genaakkerin hommiin. Sillä lilluimme puolisen tuntia ja kun se ei enää suostunut pysymään ylhäällä, käynnistimme taas moottorin. Mantereen päällä näytti satavan ja ukkonenkin jyrähteli, mutta me nautimme auringonpaisteesta.

Kiinnityimme Öjan pohjoispuolelle SXX:n poijuun. Ensimmäistä kertaa näimme SXX:n poijuissa merkinnän ”Max 2 tim. kl 7 – 17”. No, kello oli 18, joten kiinnityimme hyvällä omallatunnolla.

Illalla tuuli kaakosta jopa 7 m/s!

24.8. Aamulla tuuli idän ja koillisen välistä noin 6 m/s, eli tuuli oli meille täysin vastainen. Päivän mittaan tuuli loppui kokonaan. Moottoroimme aurinkoisessa säässä SXX:n Malma Kvarniin. Saimme ostetuksi sataman papalta käytetyn SXX:n kerholipun ja satamamaksun kaupanpäällisiksi saimme vielä kaksi SXX-tarraa veneeseen kiinnitettäväksi. Ehkäpä meitä nyt mulkoiltaisiin vähän vähemmän, kun käytämme SXX:n poijuja!

Suihkut olivat alkeelliset, mutta vesi oli kuitenkin lämmintä.

Päivän ratoksi seurasimme, kun jonkun yrityksen henkilökunta (noin 30 henkeä) purjehti optimistijollilla. Pari loiskahti mereenkin rantautuessaan...

Kävimme kävelyllä metsässä ja läheisten pikku järvien rannoilla. Oli ihanaa kuljeskella metsäpolkuja ja haistella metsän tuoksua.

25.8. Tihkuinen aamu. Hämähäkki oli taas kutonut seittinsä tuulimittariin. Sää oli lämmin ja meriveden lämpötila edelleenkin lähes 20 astetta.

Osan matkaa pääsimme purjein, mutta pian vähäinen tuuli kääntyi taas vastaiseksi ja peltigenoa joutui töihin. Moottoroimme siis kirkastuvassa, lopulta aurinkoisessa säässä Svenska Högarna-saariryhmälle avomeren laidalla. Rantautumispaikka oli kapeassa salmessa, jossa piti olla muutama SXX:n peräpoiju. Niitä tähyillessämme saimme pohjakosketuksen, mutta onneksi pääsimme irti. Uudelleen emme uskaltaneet salmeen pyrkiä. Yritimme kallioon kiinnittymistä, mutta pilottikirjan kuvista huolimatta ranta oli kivinen, joten tyydyimme SXX:n poijuun vähän ulompana. Emme viitsineet pumpata kumivenettä, joten tyydyimme ihailemaan majakkasaarta ja ympäristöä Ericaasta käsin. Onneksi häiritsevä maininki laantui illan mittaan.

Meressä oli taas jonkin verran sinilevähiutaleita. Itikoita oli täälläkin. Ihmettelimme, että mistä niitä tällaisella kallioisella saariryhmällä oikein sikiää!

26.8. Nostimme purjeet klo 5.30 ihailtuamme upeaa vaaleanpunaista auringonnousua. Pääsimme purjein muutaman tunnin kevyessä luovituudessa. Sitten tuuli taas kääntyi vastaiseksi ja keveni – kone siis käyntiin. Utön lähistöllä tuuli oli enää alle 1 m /s ja meressä valitettavasti erittäin runsaasti sinilevää. Sää oli aurinkoinen ja lämmin. Meriveden lämpötila 20,8°.

Jurmon satamassa oli saapuessamme kolme venettä. Kahvila ja kauppa olivat kiinni.

Illalla ihmettelimme suurta kokkoa, joka sytytettiin klo 22. Menimme katsomaan ja meille kerrottiin, että kyseessä oli muinaistulien yö, jolloin kokkoja poltettiin pitkin rannikkoa. Väkeä paikalla oli useita kymmeniä. Jututimme saarella asuvaa naista, joka kertoi elämästä Jurmossa. Tilasimme häneltä aamuksi karjalanpiirakoita ja perunoita.

27.8. Teimme pitkän aamukävelyn ihanalla Jurmon saarella. Kirkossa oli votiivilaiva ja St. Anna-

puuveistos 1700-luvulta. Kuivasta kesästä huolimatta kanerva kukki runsaana. Kävelimme pitkin kanervikon ja katajien reunustamia polkuja ja kallioita. Näimme hanhiparven levähtämässä ja ruokailemassa.

Rannassa vietimme mukavan rupatteluhetken kahden kanoottirekelijän kanssa. Kahvila oli avattu meitä varten. Joimme kahvit, söimme karjalanpiirakoita ja tuoretta pullaa ja jutustelimme.

Moottoroimme 47 mailin matkan Hankoon aurinkoisessa ja lämpimässä säässä. Kerran nostimme purjeet, mutta 15 minuutissa jouduimme toteamaan purjehdusyrityksen turhaksi.

Auringonlasku oli erikoisen värinen ja värjäsi meren pinnan pronssinväriseksi. Oletimme sen johtuvan Venäjän metsäpalojen savuista.

Lähestyimme Hankoa illan jo pimetessä. Kapealla ja mutkaisella väylällä sai olla tarkkana viittojen kanssa.

Heti rantauduttuamme kipitimme läheiselle grillikioskille kunnon suomalaisen grilliruoan toivossa, mutta kioski oli valitettavasti jo kiinni. Jouduimme siis tyytymään Ericassa lämmitettyihin karjalanpiirakoihin ja grillimakkaroihin.

28.8. Yöllä ja aamulla kuului aikamoista ukkosen jyrinää ja vähän satoikin. Ensimmäinen sauna sitten Las Palmasin (Merilyssä) maistui mainiolta!

Kävimme ruokaostoksilla ja kirjastossa netissä tulostamassa muutaman sähköpostiviestin. Työasioitakin piti jo alkaa vähän ajatella...

Tankkauksen jälkeen läksimme matkaan tiukassa vastaisessa moottorilla avustaen ja vanhentunutta merikorttia manailen. Olemme monta kertaa päättäneet, että ”ensi vuonna” ostetaan uusi. Koska viitoitus Hangon kulmilla on kovasti muuttunut, totesimme, että sen hankintaa ei ole enää syytä lykätä.

Osan matkaa Tammisaaren edustalla olevaan Byxholmeniin pääsimme purjein. Mukavaa vaihteeksi! Peräpoijuun ja kallioon kiinnityttyämme riensimme heti laittamaan saunan lämpiämään.

Heti jälkeemme saapui yli 70-vuotias Hai-purjevene, joka taituroitiin ilman moottoria kohtalaisen kovassa sivutuulella poijuun ja rantaan kiinni.

Sauna maistui taivaalliselta, samoin sen päälle nautitut uudet perunat, silli ja ruisleipä. Iltanuotiolla istuskelimme pitkään nautiskellen elävästä tulesta ja ympäröivästä luonnosta.

29.8. Yöllä satoi ja ukkosti taas. Kävimme aamukävelyllä saaren ympäri.

Kevyessä myötätuulella matkasimme purjein 2 – 5 solmun vauhtia Elisaareen. Välillä sataa ripsautti (olemattomista pilvistä!), mutta enimmäkseen saimme nauttia auringonpaisteesta.

Elisaareessa oli yllätykseksemme tuttu vene, jossa piipahdimme vaihtamassa kuulumisia. Illalla Taisto vaimoineen kävivät vielä Ericassa istumassa. Illalla paikalle saapui vielä veneellään, yllätys, yllätys, Ahti vaimonsa kanssa ja Onni.

30.8. Yöllä hämähäkki oli taas ahkeroinut tuulimittarissa ja se oli jumissa. Tuuliennusteet uhkasivat kovalla vastatuulella (13 m/s koillisesta), joten läksimme matkaan jo kello 5.30. Aamu oli koleahko ja vedestä nousi tiheä sumu.

Onneksi ennusteista huolimatta tuuli oli enimmillään 8 – 9 m/s, joten vaikka se oli vastainen, se ei haitannut matkan edistymistä.

Suomenlinnan satamassa oli vain muutama vene. Menimme lautalla keskustaan ruokaostoksille. Tehtyämme ostokset Kari palasi Ericaan ja minä kävin Malmilla Kelassa ilmoittamassa paluustamme Suomeen ja sen sosiaaliturvan piiriin.

Illalla herkuttelimme paistetulla lohella ja uusilla perunoilla. Sauna tuntui taas mukavalta ja pyykkikin tuli taas hoidetuksi.

31.8. Osittain purjein, osittain moottorilla matkasimme tuttua reittiä pitkin Onakseen. Sade alkoi rantautumisvaiheessa. Saunoimme ensimmäistä kertaa Edenin uudistetussa, hienossa saunassa.

1.- 5.9. Mukava purjehdus kerhon saareen Särkilahteen. Siellä vietimme leppoisia päiviä saunoen, grillaten, kalastellen, kävelyretkiä tehden, rentoutuen ja mukavasta seurasta nauttien.

Mukavaa syksyä toivottaen

Arja ja Kari

P.S. Kunhan olemme kotiutuneet, kokoamme vielä vähän tilastotietoa matkastamme.